



Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK  
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

**Titel:** Den moralske Genrejsning : Udgivet til Brug for Ledere af Skolingskursus

**Ophav:**

**Ressourcetype:**

**Ressourcetype:**

**Oprindelsesdato:** 1942

**Emne:**Partiprogram, partiprogrammer, program

**Opstilling:** DA-småtryk. Politik 8

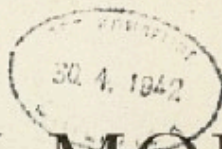
**Relateret:**

**Relateret:**

**Copyright:** Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

DNS AP 19421

PUNKT 1: Danmarks National-Socialistiske Arbejder Parti vil en Genrejsning af det danske Folk, økonomisk og moralsk, paa nordisk Kultur- og Race-Grundlag.



# DEN MØRALSKE GENREJSNING

*Udgivet til Brug for  
Ledere af Skolingskursus*



TRINITATISSTRYKKERIE. KØBENHÅVN 1980

### *Den moralske Genrejsning.*

Og saa har vi den moralske Genrejsning. Den materialistiske og liberalistiske Anskuelse har sænket vort Folk ned i en aandelig og moralsk Degenerations Mørke.

Liberalismens *første* store Sejr var den mere og mere om sig gribende Emancipationsbevægelse. Man begyndte bevidst at undergrave Familielivet og fandt her en villig Hjælper i det kapitalistiske System, der tvang Kvinden ud i Selverhverv. Denne Løsrivelse af Kvinden fra Hjemmets Gerning var Oprindelsen til den *moderne Kvindebevægelse*, der under den fremadskridende liberalistiske Udvikling gennem den ovennævnte saakaldte Emancipationsbevægelse søgte at fuldende den liberalistiske Opløsning af Samfundet ved yderligere at skabe et Modsætningsforhold indenfor selve Samfundets Grundelement, Familiefællesskabet, ved at splitte Mand og Hustru, Fader og Moder, Søster og Broder. Emancipationen degenererede hurtigt Samfundet, idet man *vel* maa kalde det for Degeneration, naar Kvinden begynder at efterligne Manden i ydre Klædedragt og Optræden. Dette skulde være et Symbol paa, at Kvinden fra den moderne Kvindebevægelse ønskede at *fornegte* og *afkaste* det gynækologiske Særpræg og Aag, som Naturen har paalagt hende.

Den »moderne« Kvinde, Kvindesagskvinden, hende der

ikke vil giftes og have Børn, betragter vi National-Socialister som et Offer for den nedbrydende Morallære, som Materialismen og Liberalismen har indpodet i vort Folk, og vi vil følgagtigen moralsk Genrejsning af Kvinden. Vi vil igen have hende til at interessere sig først og fremmest for at sætte Børn i Verden, idet vi herved ganske parallelt følger Naturens Love.

For National-Socialister staar Kvinden ikke, ligesaa lidt som Manden, som en fri og ubunden Ener udenfor Folkefællesskabet, og den national-socialistiske Kvinde kender lige saa lidt en Kvindebevægelse, i liberalistisk Forstand, som den national-socialistiske Mand kender til en Bevægelse imod Kvindens Ret i Samfundet.

National-Socialismen kræver, at Mand og Kvinde ikke staar imod hinanden, men at de staar sammen om Folket i den Følelse, der er givet Menneskene i Ønsket om at leve videre gennem Slægten. Alle Kvindeforeninger til Trods er Kvindens naturlige Længsel og Maal at blive Hustru og Moder, ligesaa vel som det ligger i Mandens Kraftbevidsthed at blive Fader og Beskytter for Kvinde og Børn.

For at genrejse den danske Kvindes Moral, her være ikke sagt, at alle Kvinders Moral er angrebet, maa vi fratage hende den nu saakaldte »Frihed«, som Liberalismen har skænket hende, nemlig til, foruden at være Hustru og Moder, samtidig at tjene Føden til Mand og Børn i en Fabrik eller paa en anden Arbejdsplads, fordi Manden intet Arbejde har. Det er en uhyre vigtig Opgave for National-Socialismen at bibringe den danske Kvinde en anden Moral, give hende andre Idealer end dem, der opstilles for hende i Øjeblikket.

Vor Tids unge Kvinde synes, at det allermest eftertragtede er at komme paa Kontor eller dygtiggøre sig med dette eller hint Selverhverv for Øje. Dette kan være udmærket, men man tilsidesætter her det allervigtigste for den unge Kvinde, nemlig dette at oplære hende til en god og dygtig Hustru og Moder. Det er det allervigtigste, derefter kan hun dygtiggøre sig til

et eller andet Erhverv. At vi beskæftiger os saa meget med Kvindens opdragelsesmæssige og moralske Habitus, ligger deri, at det er hende, der opdrager den kommende Slægt i denne Slægts allerførste Aar, og naar Naturen har paalagt hende denne vigtige Opgave, maa hun være saa godt som muligt rustet dertil.

En moralsk Genrejsning af det danske Folk maa altsaa først gælde den unge Kvinde, der som sine Børns Opdrager maa være i Besiddelse af den allerbedste og højeste Moral.

Og hvor vil vi saa iøvrigt sætte ind paa denne moralske Genrejsning? Jo, der er i Tusindvis af Steder.

Vi vil først og fremmest, at vore Børn skal vise en udpræget Respekt og Agtelse for deres Forældre. Vi ser f. Eks. det absolut forkastelige i, at en Mand kommer beruset hjem i menneskeuværdig Tilstand, og lader Børnene faa et Indtryk af sig, som de aldrig glemmer. At saadanne Børn mister en Del af Agtelsen for Faderen, er forklarligt. Følgelig vil vi lære vore Unge at se det uværdige hos den berusede.

Vi vil, at Børnene lærer Kærlighed til deres Hjem og Agtelse og Kærlighed til deres Familie. Liberalismen har ogsaa her forstaaet at skabe Splid, idet Familiefølelsen og Agtelsen for Hjemmet er blevet gjort til Grin.

Vi vil, at Børnene opdrages nationalt. At de lærer at elske og forstaa vor Historie, vort Flag og vort gamle Land. Vi paastaar, at vore Unges Moral er anløben, naar de kalder »Dannebrog« for et *Iskageflag*; naar de hader Ordet Fædreland, naar de gør sig til Gode overfor vore Forfædres Kamp for at bevare vort Land *ubeskaaret* for os. Hele denne falske Lære vil vi slaa ned med haard Haand, og enhevt, der i et national-socialistisk Danmark i det skjulte stadig vil opdrage i Internationalisme, i Afnationalisering, vil blive krævet til Ansvar som en Lands- og Folkeforræder.

I Skolen skal de Unges Moral videre udbygges. De skal se et Maal i at dygtiggøre sig baade paa Aand og Legeme, og

de skal lære at se det forkastelige og nedværdigende i at undrage sig sine Pligter og samtidig kræve sine Rettigheder. De Unge skal lære, at der først og fremmest kommer Pligter og atter Pligter igen, førend der kommer Rettigheder.

Et Folk vil uvægerlig gaa til Grunde, moralsk som økonomisk, det sidste er en Følge af det første, saafremt det ikke vil affinde sig med dette.

De Unge skal faa Øjnene op for, hvilken dyb og uendelig sjælelig og moralsk Tilfredsstillelse, der igger i Bevidstheden om at have gjort sin Pligt, at have ydet noget. Herefter kan man med fuld Tilfredsstillelse ogsaa kræve sin Ret.

Folkets sædelige Moral vil National-Socialismen ligeledes have for Øje. Vi vil selvfølgelig ikke modsætte os nogen Form for sundt Samkvem mellem Kønnene, men vi vil modsætte os enhver Tilsvinig af dette Samkvem; vi vil modsætte os enhver Form for raa Indstilling overfor Omgangen mellem Kønnene.

Ethvert Forsøg paa at gøre Grin eller forraa denne, een af Menneskets smukkeste Følelser, nemlig Kærligheden mellem Mand og Kvinde, vil blive kvalt. Her vil vi gaa haardt frem mod alle disse saakaldte Kultur- og Oplysningsskrifter, der er Spekulationsobjekter i visse Folks Sanselighed, men tilgængelige, som de er for alle, ogsaa for de ganske unge, er de direkte skadelige for disse.

Som Eksempel paa disse kan jeg nævne »Aandehullet«, i hvis Nr. 2 Redaktøren, der var Jøde, skrev: »Politiken, Militæret, Kirken, Racespørgsmaalet, Kunst, Moral, Teater behandler vi her i vort Blad, og saa har vi et lille Speciale i Usædelighed. Vi vil gerne forsvare Sanseligheden overfor Tidens truende Kyskhedsbælte.«

Karakteristiske for det danske Folks Moral var iøvrigt, da national-socialistisk Ungdom i Tyskland brændte de pornografiske Skrifter paa Baal paa Torvene, da græd den dertil indrettede danske Presse Krokodilletaarer over, at Kulturen i Tyskland gik til Grunde, at man der brændte Verdenslite-



raurens Perler. (Venus i Pels, Ellers kommer Storken, etc.).

Naar den danske national-socialistiske Autodafe engang sætter ind, da vil der være i Tonsvis af Materiale, der ikke vil være bedre værd end at brænde paa Torvene, saa Flammerne over det ganske Land kan forkynde den nye Tid. Det vil være et absolut paakrævet Led i vor moralske Genrejsning af Folket, nemlig omgaaende at afskaffe al umoralsk Literatur, som igennem en Menneskealder har forgiftet vort Folkelegeme moralsk. Vi vil lære Ungdommen, at det er dens Sag at holde daarlig Literatur ude fra Hjemmene, saaledes at det med Tiden kan blive en Folkesag.

Hvad angaar Ungdommens nuværende Indstilling overfor Alderdommen, saa har vi ogsaa her en stor Opgave. Der findes vist ikke et Folk i Europa, hvor Alderdommen er saa lidt respekteret som i dette Land. At være gammel er ensbetydende med at være latterlig, og det har endda i Aarhundreder i vort Folk været Skik, at det hvide Haar indgød Respekt. Denne Respektløshed overfor Alderdommen giver sig daglig Udslag, man ser det f. Eks. særlig i Sporvogne, Tog eller Busser, hvorledes især Ungdommen ganske uanfægtet lader selv meget gamle Folk staa op i disse overfyldte Trafikmidler, uden saa meget som med en Mine antyde, at man kunde tænke sig at lade dette gamle Menneke faa en Plads. Nej, man ræsonnerer som saa, at man har betalt sin Billet, at man har samme Ret som den gamle, at man ikke kan gøre for, at denne gamle Idiot absolut skal med Sporvognen o. s. v., altsammen et Resultat af den *individualistiske materialistiske* Lære.

Vi vil ikke taale en saadan Opførsel fra et ungt Menneskes Side i et national-socialistisk Danmark.

Vi vil sørge for at den Unge allerede fra Barnsben faar lært, at der findes en stor menneskelig Tilfredsstillelse i at yde noget personligt, at ofre sig for en bedre Sag, at give Afkald paa sin egen Behagelighed til Fordel i *Almindelighed* for Kvinder i *Særdeleshed* for Gamle og Svage.

Til Trods for at vi lever i et saakaldt demokratisk Samfund med en socialdemokratisk Regering er vort Samfund iniceret i høj Grad med Foragt for Haandens Arbejde. Dette er ogsaa en umoralsk Indstilling i højeste Potens. Haandens Arbejde sætter vi National-Socialister lige saa højt som Aandens, og igennem vor Arbejdstjeneste, som alle unge danske skal deltage i, vil vi netop lære samtlige Landets Unge, ogsaa den kommende akademiske Ungdom, nøje at kende Haandens Arbejde samt at agte og ære det.

Vi ser eksempelvis tydelig Hulheden i den nuværende Magthavers Krav om Lighed, thi paa intet andet Omraade har de kunnet skabe saa stor en Lighedsfølelse mellem de forskellige Klasser som ved at lade unge Mennesker forrette en udstrakt Militærtjeneste og deltage i en pligtig Arbejdstjeneste. Og alt dette har de ganske undladt.

Vi skal i det hele taget, naar vi vil genrejse Moralen i vort Folk, sørge for at Udformningen af de Unges Karakter bliver helt anderledes. For Eks. skal den Lærer, der fremelsker Angiveri hos Børnene, anses for at være uegnet som Opdrager. En Dreng, der angiver sin Kammerat, gør sig skyldig i Forræderi og lægger herved et Sindelag for Dagen, der overført paa større Forhold, svarer til Landsforræderi. Saadan en Dreng kan paa ingen Maade regnes for at være en god og brav Dreng, men en Dreng med lidet værdifulde Karakteregenskaber. Mere end een Gang er en saadan lille Angiver blevet til en stor Slyngel.

Vi lægger endvidere Vægt paa Egenskaberne: Trofasthed, Offervilje og Diskretion. Dyder, som det mange Gange er vigtigere at bibringe de Unge end meget af det, der idag fylder Timeplanerne.

Vi maa ligeledes opelske Ansvarsfølelsen. Vi ser jo, hvorledes den grasserende Mangel paa Mod til at paatage sig et Ansvar finder sin udødelige Fuldendelse i den parlamentariske Regeringsinstitution, som vi bekæmper af al Magt.

Den moralske Genrejsning kræver endvidere, at vi forstaar at vække det personlige Mod tillive igen i vort Folk.

Vi maa lære vor Ungdom ikke at rende til Lærer, Politi eller anden Øvrighed for at faa en Stridighed med en anden Dreng afgjort, men selv at tage Sagen i sin Haand og forsvare sit Standpunkt med sine Næver. Herved opelsker han Modet, det personlige Mod, og det vil med Tiden skabe en dygtigere og mere viljestærk Befolkning, og saaledes faa Indflydelse paa den almene Moral. Manglende Mod forhindrer nemlig enhver Beslutning, der er forbundet med Risiko, som om Størrelsen af en Bedrift netop ikke bestod i Vovestykket.

Den fejge Mangel paa Mod, Vilje og Beslutsomhed, der er karakteristisk for vor Tid, er et lødigt Resultat af den marxistisk-liberalistiske Ungdomsopdragelse, hvis Virkning forplanter sig til de senere Stadier i Livet og bl. a. ender i de ledende demokratiske Statsmænds manglende Mod og Beslutsomhed, naar de staar overfor vigtige Afgørelser.

Vor Genrejsning, saavel den økonomiske som den moralske, skal ske paa et nordisk Kultur og Racegrundlag. Selvfølgelig nordisk, fordi vi er af nordisk Stamme og ligesaa lidt som Fyrren, Bøgen eller Birken vil gro ved Jerusalem, ligesaa lidt vilde det danske Folk kunne slaa Rødder i for Eks. et semitisk Kulturgrundlag.

Et saadant er os absolut væsensforskelligt, vi føler endog direkte Afsky for det. Derfor skal selvsagt vor Genrejsning ske paa nordisk Kultur- og Racegrundlag.

Hvad forstaar vi da derved?

Jo, vi ønsker at knytte Forbindelserne til vor egen stolte Fortid, vi vil erkende vort Blod, vor Race, vor historiske Arv. De Idealer vore Fædre skabte og byggede paa, maa vi bygge videre paa og befæste, og den fremmede Kultur, som i de sidste Menneskealdre har sneget sig ind i vort Land, maa vi gøre os fri af. Ved Genrejsning af vort Folk vil vi altsaa ikke bruge Metoder, der er os fremmede. Genrejsningen skal ske paa vort

eget Kulturgrundlag. Vi maa som Følge heraf frigøre os for enhver fremmed ikke germansk-nordisk Kulturindflydelse, først og fremmest den jødiske.

Vi har saaledes gennem de gamle nordiske Sagn og Fortællinger faaet overleveret det Idealbillede, der ikke alene har foresvævet vore ældste Forfædre, men som har nedarvet og fæstnet sig i vort Folks Bevidsthed, Slægt efter Slægt. Her har vor nordiske Kultur sit Udspring, sit Grundlag. Endnu forstaar vi at værdsætte den ædle Skjold, der kun forbeholdt sig Æren, det trofaste Folk, der ærligt holdt i Døden, hvad han lovede i Livet. Endnu beundrer vi de uforfærdede Jomsvikingers Mod og Dødsforagt, endnu gribes vi af Hagbard og Signes Kærlighed, der overlever Døden. Vi er stolte over Uffe, der aftvætter den Skam, at to Danske har fældet een Fjende, og saaledes kan vi fremdeles drage den ene Kulturperle frem efter den anden.

Den fremmede Kulturindflydelse har i vort Folk sat sit Spor overalt. Vore Skolebørn lærer at synge Jazzoratorier af jødiske Komponister, Folk ligger paa Maven for futuristisk og kubistisk saakaldt Kunst, Billedhuggerkunsten degenererer og skaber de saakaldte moderne Figurer, hvis Lighed med det tænkte Motiv er vanskeligt at fatte for et sundt nordisk Øje. Paa vore Teatre opføres Stykker af semitiske Forfattere o.s.v., og al den os væsensforskellige Kunst prises af Dagspressen i høje Toner, Kritikerne giver dem de bedste Anmeldelser, etc., alt fordi den jødiske Kapital er eneherkende paa Dagbladenes Omraade, saavel som paa samtlige Tidsskrifters Omraade, og der gives igennem den Magt, som Pressen indehaver, de saakaldte jødiske Kunstnere den bedste Reklame.

Og det er denne kraftige Reklame, der overdøver vort Folks sunde Fornuft, naar denne raaber Vagt i Gevær, og det er al denne semitiske Kultur, der slaar det første Hul i vort Folks Moral for derved at degenerere og overvinde Folket og berede det jødiske Verdensherredømme.

Naar vi saaledes skal genrejse vort Folk kulturelt, lad os da øse af vort nordiske Kar og lad os uden Hindringer bortskære det betændte Væv den jødiske Kultur har aflejret i vort danske Folkelegeme.

Vi vil lade vore egne Aandshøvdinge komme til Ære igen, medens Folk som Brandes, Goldschmidt, Nansen m. fl. maa fjernes fra samtlige danske Bogskabe.

Genrejsning af vort Folk racemæssigt er ligeledes et Problem, som vi ikke kan have Opmærksomheden henledt nok paa. De Spor, som Jøder har sat racemæssigt i vort Folk, maa lokaliseres og udskilles af Folkefællesskabet. Vi maa lære at forstaa, at Legemets Hygiejne først og fremmest er afhængig af Racehygiejne, og her er et Felt, som aldrig før er betraadt i dette Land.

Naar Folk siger til os, at al denne Snak om Race og Racehygiejne er noget Sludder, at det er ligegyldigt om man gifter sig med en Jøde eller en Polak, henviser vi kun til Folk, som har Forstand paa den Slags Ting, nemlig vore i dette Land og i Udlandet højt anerkendte Opdrættere af Race-Dyr. Spørg blot en af disse Folk, om det er ligegyldigt, at man blander for Eks. en Araber Hest med en Ardenner Hest, en fynsk Ko med en Yersey ditto, en Sct. Bernhards Hund med en Moppe etc. og man vil faa Svar paa dette Spørgsmaal. Hertil svarer saa Folk: Ja, men det er jo Dyr, vi er dog Mennesker. Og vi svarer: Naturens Love er uforanderlig ens for baade Dyr og Mennesker. Vi fødes, lever og dør. Spiser og sover. Havde Naturen haft Raceblanding i Tankerne, havde den skabt et Normal-Menneske, en Normal-Hest, ditto Ko og Hund og ikke 117 forskellige Racer, ikke Kinesere, Negere, Jøder og Arier.

For at opnaa saa lødigt og ædelt Menneskemateriale som muligt, maa vi først og fremmest holde Racen ren, ganske som Dyr-Opdrætterne, og herved erkender vi blot Naturen, der

nu een Gang er Menneskets Herre og ikke omvendt. Har vi en ren Race, maa den plejes hygiejnisk.

Og her er mangfoldige Felter at sætte ind paa.

Vi tager nogle af Racehygiejnens Krav: Andre Boliger. Først og fremmest med Sol, Lys og Luft og Plads.

Arbejds- og Fabrikshygiejnisk Indsats.

Revideret Socialpolitik, der gør denne fra at være en ringe Fattighjælp til en rigelig Hædersgave fra et taknemligt Samfund til dets gamle Borgere.

Endvidere Hospitalsvæsen, hvor det bl. andet hedder: Bort med alle Barakker.

Vi vil endvidere omdanne og fremme Idrætsbevægelsen og derigennem skabe vort Folk de skønneste Legemer og ikke omrejsende Reklamer for det store kolde Bord; Idræt skal ikke være Rekordjageri, Sport skal ikke drives for Sportens Skyld, men for Folkets Sundheds Skyld.

Skolevæsenet vil vi omdanne, saaledes at det ikke kommer an paa at proppe Børnenes Hoveder med en Masse Lærdom og Hukommelsesstof, men det skal først og fremmest virke opdragende og karakterdannende.

Vort Motto bør være: En sund Sjæl i et sundt Legeme.

Alt som her er nævnt er Led i Opretholdelsen af en omfattende Racehygiejne, som er nødvendig for vort Folk. Selvfølgelig maa en saadan Genrejsning, en moralsk Genrejsning paa nordisk Kultur og Racegrundlag gaa Haand i Haand med den økonomiske Genrejsning, det ene er saa at sige afhængig af det andet, og derfor lyder vort Punkt 1, som vi nu afslutter:

Vi vil en Genrejsning af det danske Folk, økonomisk og moralsk, paa nordisk Kultur- og Racegrundlag.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst [www.kb.dk](http://www.kb.dk)

For information on copyright and user rights, please consult [www.kb.dk](http://www.kb.dk)